

Porušení zákonů

K dnešnímu dni jsme nahledali všechny tyto zákonné předpisy, které škola porušuje tím, že zakazuje přítomnost zdravých (netestovaných) dětí ve škole:

1. Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod

Článek 1 - Povinnost respektovat lidská práva

Vysoké smluvní strany přiznávají každému, kdo podléhá jejich jurisdikci, práva a svobody uvedené v Hlavě I této Úmluvy.

Článek 5 - Právo na svobodu a osobní bezpečnost

1. Každý má právo na svobodu a osobní bezpečnost. Nikdo nesmí být zbaven svobody kromě následujících případů, pokud se tak stane v souladu s řízením stanoveným zákonem:

Článek 2 - Právo na vzdělání

Nikomusmí být odepřeno právo na vzdělání. Při výkonu jakýchkoli funkcí v oblasti výchovy a výuky, které stát vykonává, bude respektovat právo rodičů zajišťovat tuto výchovu a vzdělání ve shodě s jejich vlastním náboženským a filozofickým přesvědčením.

Článek 9 - Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání

1. Každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání; toto právo zahrnuje svobodu změnit své náboženské vyznání nebo přesvědčení, jakož i svobodu projevat své náboženské vyznání nebo přesvědčení sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo soukromě, bohoslužbou, vyučováním, prováděním náboženských úkonů a zachováváním obřadů.

2. Svoboda projevat náboženské vyznání a přesvědčení může podléhat jen omezením, která jsou stanovena zákony a která jsou nezbytná v demokratické společnosti v zájmu veřejné bezpečnosti, ochrany veřejného pořádku, zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.

Článek 14 - Zákaz diskriminace

Užívání práv a svobod přiznaných touto Úmluvou musí být zajištěno bez diskriminace založené na jakémkoli důvodu, jako je pohlaví, rasa, barva pleti, jazyk, náboženství, politické nebo jiné smýšlení, národnostní nebo sociální původ, příslušnost k národnostní menšině, majetek, rod nebo jiné postavení.

Článek 17 - Zákaz zneužití práv

Nic v této Úmluvě nemůže být vykládáno tak, jako by dávalo státu, skupině nebo jednotlivci jakékoli právo vyvíjet činnost nebo dopouštět se činů zaměřených na zničení kteréhokoli ze zde přiznaných práv a svobod nebo na omezování těchto práv a svobod ve větším rozsahu, než to Úmluva stanoví.

Článek 18 - Ohraničení možnosti omezení práv

Omezení, jež tato Úmluva připouští pro uvedená práva a svobody, nesmí být využívána k jinému účelu než k tomu, pro který byla určena.

HLAVA III

Článek 53 - Ochrana zaručených lidských práv

Nic v této Úmluvě nebude vykládáno tak, jako by omezovalo nebo rušilo lidská práva a základní svobody, které mohou být uznány zákony každé Vysoké smluvní strany nebo každou jinou Úmluvou, již je stranou.

**2. Usnesení č. 2/1993 Sb. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení
LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součástí ústavního pořádku České
republiky**

LIDSKÁ PRÁVA A ZÁKLADNÍ SVOBODY

Oddíl první

Základní lidská práva a svobody

Čl. 5

Každý je způsobilý mít práva.

Čl. 6

(1) Každý má právo na život. Lidský život je hoden ochrany již před narozením.

Čl. 7

(1) Nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem.

(2) Nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Čl. 8

(1) Osobní svoboda je zaručena.

(2) Nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Nikdo nesmí být zbaven svobody pouze pro neschopnost dostát smluvnímu závazku.

Čl. 10

(1) Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.

(2) Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.

Čl. 15

(1) Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání je zaručena. Každý má právo změnit své náboženství nebo víru anebo být bez náboženského vyznání.

(2) Svoboda vědeckého bádání a umělecké tvorby je zaručena.

(3) Nikdo nemůže být nucen vykonávat vojenskou službu, pokud je to v rozporu s jeho svědomím nebo s jeho náboženským vyznáním. Podrobnosti stanoví zákon.

Čl. 16

(1) Každý má právo svobodně projevat své náboženství nebo víru buď sám nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, bohoslužbou, vyučováním, náboženskými úkony nebo zachováváním obřadu.

(2) Církev a náboženské společnosti spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány, ustanovují své duchovní a zřizují řeholní a jiné církevní instituce nezávisle na státních orgánech.

(3) Zákon stanoví podmínky vyučování náboženství na státních školách.

(4) Výkon těchto práv může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví a mravnosti nebo práv a svobod druhých.

3. Zákon č. 359/1999 Sb. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ SOCIÁLNĚ-PRÁVNÍ OCHRANY

§ 5

Předním hlediskem sociálně-právní ochrany je zájem a blaho dítěte, ochrana rodičovství a rodiny a vzájemné právo rodičů a dětí na rodičovskou výchovu a péči. Přitom se přihlíží i k širšímu sociálnímu prostředí dítěte.

HLAVA II

§ 59f

(1) Fyzická nebo právnická osoba se jako pověřená osoba dopustí přestupku tím, že

- a) překročí rozsah sociálně-právní ochrany stanovený v pověření,
- b) poruší práva dětí žijících v zařízeních sociálně-právní ochrany nebo neplní povinnosti nutné pro jejich ochranu při výkonu sociálně-právní ochrany v rámci rozsahu sociálně-právní ochrany stanoveného v pověření,

4. Sdělení č. 104/1991 Sb. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o právech dítěte

Článek 12

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zabezpečují dítěti, které je schopno formulovat své vlastní názory, právo tyto názory svobodně vyjadřovat ve všech záležitostech, které se jej dotýkají, přičemž se názorům dítěte musí věnovat patřičná pozornost odpovídající jeho věku a úrovni.

2. Za tímto účelem se dítěti zejména poskytuje možnost, aby bylo vyslyšeno v každém soudním nebo správním řízení, které se jej dotýká, a to buď přímo, nebo prostřednictvím zástupce anebo příslušného orgánu, přičemž způsob slyšení musí být v souladu s procedurálními pravidly vnitrostátního zákonodárství.

Článek 13

1. Dítě má právo na svobodu projevu; toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu, bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo tiskem, prostřednictvím umění nebo jakýmkoli jinými prostředky podle volby dítěte.

2. Výkon tohoto práva může podléhat určitým omezením, avšak tato omezení budou pouze taková, jaká stanoví zákon a jež jsou nutná:

Článek 14

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo dítěte na svobodu myšlení, svědomí a náboženství.

2. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají práva a povinnosti rodičů, a v odpovídajících případech zákonných zástupců, usměrňovat dítě při výkonu jeho práva způsobem, který odpovídá jeho rozvíjejícím se schopnostem.

3. Svoboda projevat náboženství nebo víru může být podrobena pouze takovým omezením, jaká předepisuje zákon a která jsou nutná k ochraně veřejné bezpečnosti, pořádku, zdraví nebo morálky nebo základních práv a svobod jiných.

Článek 15

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo dítěte na svobodu sdružování a svobodu pokojného shromažďování.

2. Výkon těchto práv nesmí být žádným způsobem omezován s výjimkou těch omezení, jež stanoví

zákon a jež jsou nutná v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti nebo veřejné bezpečnosti, veřejného pořádku, veřejného zdraví nebo morálky či ochrany práv a svobod jiných.

Článek 16

1. Žádné dítě nesmí být vystaveno svévolnému zasahování do svého soukromého života, rodiny, domova nebo korespondence ani nezákonným útokům na svou čest a pověst.
2. Dítě má právo na zákonnou ochranu proti takovým zásahům nebo útokům.

Článek 18

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, vynaloží veškeré úsilí k tomu, aby byla uznána zásada, že oba rodiče mají společnou odpovědnost za výchovu a vývoj dítěte. Rodiče, nebo v odpovídajících případech zákonní zástupci, mají prvotní odpovědnost za výchovu a vývoj dítěte. Základním smyslem jejich péče musí přitom být zájem dítěte.
2. Za účelem zaručení a podpory práv stanovených touto úmluvou poskytují státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, rodičům a zákonným zástupcům potřebnou pomoc při plnění jejich úkolů výchovy dětí a zabezpečují rozvoj institucí, zařízení a služeb péče o děti.
3. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, činí všechna potřebná opatření k tomu, aby bylo zabezpečeno právo dětí pracujících rodičů využívat služeb a zařízení péče o děti, která jsou pro ně určena.

Článek 24

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo dítěte na dosažení nejvýše dosažitelné úrovně zdravotního stavu a na využívání léčebných a rehabilitačních zařízení. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, usilují o zabezpečení toho, aby žádné dítě nebylo zbaveno svého práva na přístup k takovým zdravotnickým službám.
2. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, sledují plné uskutečňování tohoto práva a zejména činí potřebná opatření:
 - a) ke snižování kojenecké a dětské úmrtnosti;
 - b) k zajištění nezbytné lékařské pomoci a zdravotní péče pro všechny děti s důrazem na rozvoj základní lékařské péče;
 - c) k potírání nemocí a podvýživy též v rámci základní lékařské péče, mimo jiného také využíváním snadno dostupné technologie a poskytováním dostatečně výživné stravy a čisté pitné vody, přičemž se bere ohled na nebezpečí a rizika znečištění životního prostředí;
 - d) k poskytnutí odpovídající péče matkám před i po porodu;
 - e) k zabezpečení toho, aby všechny složky společnosti, zejména rodiče a děti, byly informovány o zdraví a výživě dětí, přednostech kojení, hygieně, sanitárních podmínkách prostředí dětí i o předcházení nešťastným případům; a aby měly přístup ke vzdělání a byly podporovány při využívání těchto základních znalostí;

Článek 27

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo každého dítěte na životní úroveň nezbytnou pro jeho tělesný, duševní, duchovní, mravní a sociální rozvoj.
2. Rodič(e) nebo jiné osoby, které se o dítě starají, nesou v rámci svých schopností a finančních možností základní odpovědnost za zabezpečení životních podmínek nezbytných pro rozvoj dítěte.
3. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, v souladu s podmínkami daného státu a v rámci svých možností činí potřebná opatření pro poskytování pomoci rodičům a jiným osobám, které se o dítě starají, k uskutečňování tohoto práva a v případě potřeby poskytují materiální pomoc a podpůrné programy, zejména v oblasti zabezpečení potravin, šatstva a bydlení.
4. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, činí všechna opatření nezbytná k zabezpečení obnovy

péče o dítě ze strany rodičů nebo jiných osob, které nesou za dítě finanční odpovědnost, ať už na území státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo v zahraničí. Zejména v těch případech, kdy osoby, které nesou za dítě finanční odpovědnost, žijí v jiném státě než dítě, státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, podporují přístup k mezinárodním dohodám nebo uzavírání takových dohod a rovněž tak dosahují jiných odpovídajících dohod.

Článek 28

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo dítěte na vzdělání a s cílem postupného uskutečňování tohoto práva a na základě rovných možností zejména:

- a) zavádějí pro všechny děti bezplatné a povinné základní vzdělání;
- b) podněcují rozvoj různých forem středního vzdělání zahrnujícího všeobecné a odborné vzdělání, činí je přijatelné a dostupné pro každé dítě a přijímají jiná odpovídající opatření, jako je zavádění bezplatného vzdělání a, v případě potřeby, poskytování finanční podpory;
- c) všemi vhodnými prostředky zpřístupňují vysokoškolské vzdělání pro všechny podle schopností;
- d) zpřístupňují všem dětem informace a poradenskou službu v oblasti vzdělání a odborné přípravy k povolání;
- e) přijímají opatření k podpoře pravidelné školní docházky a ke snížení počtu těch, kteří školu nedokončí.

2. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, činí všechna opatření nezbytná k tomu, aby kázeň ve škole byla zajišťována způsobem slučitelným s lidskou důstojností dítěte a v souladu s touto úmluvou.

3. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, rozvíjejí a podporují mezinárodní spolupráci ve věcech týkajících se vzdělání, zejména s cílem přispět k odstranění nevědomosti a ngramotnosti ve světě a s cílem usnadnit přístup k vědeckotechnickým poznatkům a moderním metodám výuky. V souvislosti s tím bude brán zvláštní ohled na rozvojové země.

Článek 31

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo dítěte na odpočinek a volný čas, na účast ve hře a oddechové činnosti odpovídající jeho věku, jakož i na svobodnou účast v kulturním životě a umělecké činnosti.

2. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají a zabezpečují právo dítěte na všestrannou účast v kulturním a uměleckém životě a napomáhají k tomu, aby dětem byly poskytovány odpovídající a rovné možnosti v oblasti kulturní, umělecké, oddechové činnosti a využívání volného času.

5. Zákon č. 561/2004 Sb. Zákon o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)

POVINNOST ŠKOLNÍ DOCHÁZKY A ZÁKLADNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

HLAVA I

POVINNOST ŠKOLNÍ DOCHÁZKY

§ 36

Plnění povinnosti školní docházky

- (1) Školní docházka je povinná po dobu devíti školních roků, nejvýše však do konce školního roku, v němž žák dosáhne sedmnáctého roku věku (dále jen "povinná školní docházka").
- (2) Povinná školní docházka se vztahuje na státní občany České republiky a na občany jiného členského státu Evropské unie, kteří na území České republiky pobývají déle než 90 dnů. Dále se povinná školní docházka vztahuje na jiné cizince, kteří jsou oprávněni pobývat na území České republiky trvale nebo přechodně po dobu delší než 90 dnů, a na účastníky řízení o udělení

mezinárodní ochrany.

(3) Povinná školní docházka začíná počátkem školního roku, který následuje po dni, kdy dítě dosáhne šestého roku věku, pokud mu není povolen odklad. Dítě, které dosáhne šestého roku věku v době od září do konce června příslušného školního roku, může být přijato k plnění povinné školní docházky již v tomto školním roce, je-li přiměřeně tělesně i duševně vyspělé a požádá-li o to jeho zákonný zástupce. Podmínkou přijetí dítěte narozeného v období od září do konce prosince k plnění povinné školní docházky podle věty druhé je také doporučující vyjádření školského poradenského zařízení, podmínkou přijetí dítěte narozeného od ledna do konce června doporučující vyjádření školského poradenského zařízení a odborného lékaře, která k žádosti přiloží zákonný zástupce.

(4) Zákonný zástupce je povinen přihlásit dítě k zápisu k povinné školní docházce, a to v době od 1. dubna do 30. dubna kalendářního roku, v němž má dítě zahájit povinnou školní docházku.

(5) Žák plní povinnou školní docházku v základní škole zřízené obcí nebo svazkem obcí se sídlem ve školském obvodu (§ 178 odst. 2), v němž má žák místo trvalého pobytu, v případě cizince místo pobytu žáka (dále jen "spádová škola"), pokud zákonný zástupce nezvolí pro žáka jinou než spádovou školu. Pokud je dítě přijato na jinou než spádovou školu, oznámí ředitel této školy tuto skutečnost řediteli školy spádové, a to nejpozději do konce května kalendářního roku, v němž má dítě zahájit povinnou školní docházku.

(6) Žák umístěný ve školském zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy nebo ve školském zařízení pro preventivně výchovnou péči plní povinnou školní docházku v základní škole zřízené při tomto školském zařízení nebo v základní škole zřízené obcí nebo svazkem obcí se sídlem ve školském obvodu, v němž má sídlo příslušné školské zařízení, popřípadě v jiné škole zřizované státem, krajem, obcí nebo svazkem obcí.

(7) Ředitel spádové školy je povinen přednostně přijmout žáky s místem trvalého pobytu v příslušném školském obvodu a žáky umístěné v tomto obvodu ve školském zařízení pro výkon ústavní výchovy, ochranné výchovy nebo ve školském zařízení pro preventivně výchovnou péči, a to do výše povoleného počtu žáků uvedené ve školském rejstříku.

(8) Obecní úřad obce, na jejímž území je školský obvod základní školy, poskytuje této škole s dostatečným předstihem před termínem zápisu k povinné školní docházce seznam dětí, pro které je tato škola spádová a jichž se týká povinnost podle odstavce 4. Seznam obsahuje vždy jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu dítěte, v případě cizince místo pobytu dítěte.

Obec

§ 178

(1) Obec je povinna zajistit podmínky pro plnění povinné školní docházky dětí s místem trvalého pobytu na jejím území, v případě cizince s místem pobytu, a dětí umístěných na jejím území ve školských zařízeních pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy, které se v souladu se zvláštním právním předpisem nevzdělávají ve školách zřízených při těchto školských zařízeních.

Obec

a) zřizuje a zrušuje základní školu, nebo

b) zajišťuje plnění povinné školní docházky v základní škole zřizované jinou obcí nebo svazkem obcí.

(2) Na území obce, části obce nebo na území více obcí se vymezují školské obvody spádové školy takto:

a) je-li v obci jedna základní škola zřízená obcí, tvoří školský obvod území obce,

b) je-li v obci více základních škol zřizovaných obcí, stanoví obec školské obvody obecně závaznou vyhláškou,

c) je-li na území svazku obcí jedna základní škola nebo více základních škol zřízených svazkem obcí nebo dojde-li k dohodě několika obcí o vytvoření společného školského obvodu jedné nebo

více základních škol zřizovaných některou z těchto obcí, stanoví každá z dotčených obcí obecně závaznou vyhláškou příslušnou část školského obvodu.

(3) Pokud území obce nebo jeho část nespadá pod školský obvod ani společný školský obvod a je ohroženo plnění povinné školní docházky dítěte uvedeného v odstavci 1, krajský úřad opatřením obecné povahy pro toto území vytvoří nebo na ně rozšíří školský obvod nebo společný školský obvod základní školy zřizované touto nebo jinou obcí nebo svazkem obcí, a to s platností nejdéle na 24 měsíců. Námitky proti návrhu opatření obecné povahy podle věty první může podat obec, pro jejíž území nebo jeho část je vytvořen nebo na ně rozšířen školský obvod nebo společný školský obvod základní školy, a dále obec, která zřizuje danou základní školu nebo je členem svazku obcí, který zřizuje danou základní školu. Pokud dojde některým ze způsobů podle odstavce 2 k vymezení školského obvodu pro území obce nebo jeho část, pozbývá opatření obecné povahy v odpovídajícím rozsahu účinnosti.

(4) Školský obvod se nestanoví škole zřízené v souladu s § 16 odst. 9 a školám zřizovaným jinými zřizovateli než obcí nebo svazkem obcí.

(5) V rámci dopravní obslužnosti území kraje je kraj povinen zajistit dopravu do spádové školy a ze spádové školy, pokud vzdálenost spádové školy od místa trvalého pobytu žáka přesáhne 4 km.

6. Zákon č. 110/2019 Sb. Zákon o zpracování osobních údajů

§ 10

Výjimka z povinnosti posouzení vlivu zpracování osobních údajů na ochranu osobních údajů
Správce nemusí provádět posouzení vlivu zpracování na ochranu osobních údajů před jeho zahájením, pokud mu právní předpis stanoví povinnost takové zpracování osobních údajů provést.

§ 25

Zásady zpracování osobních údajů

(1) Při zpracování osobních údajů spravující orgán

- a) stanoví konkrétní účel zpracování osobních údajů v souvislosti s plněním úkolu uvedeného v § 24 odst. 1,
- b) přijímá opatření zajišťující, aby osobní údaje byly přesné ve vztahu k povaze a účelu zpracování,
- c) uchovává osobní údaje v podobě umožňující identifikaci subjektu údajů jen po dobu nezbytnou k dosažení účelu jejich zpracování.

(2) Pro účel nesouvisející s plněním úkolu uvedeného v § 24 odst. 1 lze osobní údaje zpracovávat, pouze pokud je k tomu spravující orgán oprávněn a tento účel není neslučitelný se stanoveným konkrétním účelem jejich zpracování.

§ 32

Obecné povinnosti spravujícího orgánu a záměrná ochrana osobních údajů

(1) Spravující orgán s přihlédnutím k povaze, rozsahu, okolnostem, účelům a rizikům zpracování osobních údajů přijme taková technická a organizační opatření, aby zajistil a doložil splnění svých povinností při ochraně osobních údajů.

(2) Spravující orgán s přihlédnutím k povaze, rozsahu, okolnostem, účelům a rizikům zpracování osobních údajů, vývoji techniky a nákladům přijímá technická a organizační opatření s cílem

- a) co nejúčinněji chránit osobní údaje,
- b) omezovat nepřiměřené zpracování osobních údajů,
- c) omezovat zpracování osobních údajů, které není nezbytné kvůli svému rozsahu, množství údajů, době jejich uložení nebo jejich dostupnosti,
- d) poskytovat nezbytné záruky práv subjektu údajů a

e) předcházet automatickému zveřejňování osobních údajů.

(3) Spravující orgán vede o opatřeních přijatých podle odstavců 1 a 2 dokumentaci, kterou uchovává po dobu zpracování osobních údajů

(4) Spravující orgán vede písemné přehledy o všech typových činnostech zpracování osobních údajů, které obsahují

a) název a kontaktní údaje spravujícího orgánu a pověřence,

b) účel zpracování osobních údajů,

c) kategorie příjemců nebo budoucích příjemců,

d) kategorie subjektů údajů a kategorie osobních údajů,

e) informaci, zda a jak je použito profilování,

f) kategorie přenosů do třetích zemí nebo mezinárodních organizací,

g) právní základ pro operace zpracování, pro něž jsou osobní údaje určeny,

h) lhůty pro výmaz nebo přezkum potřebnosti kategorií osobních údajů a

i) obecný popis zabezpečení osobních údajů.

(5) Dojde-li k nesprávnému předání nebo k předání nepřesných osobních údajů, spravující orgán o tom bez zbytečného odkladu informuje příjemce těchto údajů a orgán příslušný pro plnění účelu uvedeného v § 24 odst. 1, který je jejich původcem. Pokud spravující orgán provedl opravu, doplnění, omezení zpracování nebo výmaz osobních údajů, vyrozumí o nutnosti takového postupu rovněž příjemce těchto údajů.

§ 34

Zpracovatel

(1) Spravující orgán pověří zpracováním osobních údajů pouze zpracovatele, který je schopen přijetím opatření podle § 32 odst. 1 účinně zajistit plnění povinností při ochraně osobních údajů.

(2) Pokud pověření zpracovatele nevyplývá z právního předpisu, spravující orgán se zpracovatelem uzavře písemnou smlouvu o zpracování osobních údajů. Nevyplývá-li to přímo z právního předpisu, smlouva především určí

a) předmět a dobu trvání zpracování osobních údajů,

b) povahu a účel zpracování osobních údajů,

c) typ osobních údajů, které budou zpracovávány,

d) kategorie subjektů údajů a

e) práva a povinnosti spravujícího orgánu.

(3) Smlouva o zpracování osobních údajů dále určí, nevyplývá-li to přímo z právního předpisu, že zpracovatel

a) jedná pouze podle pokynů spravujícího orgánu,

b) zajistí, aby se osoby oprávněné zpracovávat osobní údaje zavázaly k mlčenlivosti,

c) pomáhá spravujícímu orgánu v plnění povinností podle této hlavy,

d) na základě pokynu spravujícího orgánu po ukončení své činnosti osobní údaje předá spravujícímu orgánu nebo je vymaže, ledaže zákon ukládá jiný postup, a

e) poskytne spravujícímu orgánu informace nezbytné pro doložení splnění povinností podle písmen a) až d) a odstavců 1 a 2.

(4) Zpracovatel vede písemné přehledy o všech typových činnostech zpracování osobních údajů, které obsahují

a) název a kontaktní údaje spravujícího orgánu, zpracovatele a pověřence,

b) kategorie zpracování osobních údajů pro jednotlivé spravující orgány,

c) informace o předání osobních údajů do konkrétních třetích zemí nebo mezinárodních organizací

d) obecný popis zabezpečení osobních údajů.

(5) Zpracovatel bez zbytečného odkladu oznámí spravujícímu orgánu porušení zabezpečení osobních údajů.

(6) Zpracovatel může pověřit dalšího zpracovatele jen s předchozím písemným souhlasem spravujícího orgánu. Je-li souhlas spravujícího orgánu udělen obecně pro blíže neurčeného dalšího zpracovatele, zpracovatel, se kterým spravující orgán uzavřel smlouvu o zpracování osobních údajů, informuje předem spravující orgán o všech připravovaných pověřeních dalších zpracovatelů. Na vztah mezi zpracovatelem, se kterým spravující orgán uzavřel smlouvu o zpracování osobních údajů, a dalším zpracovatelem se použijí odstavce 1 až 3 obdobně.

§ 37

Posouzení vlivu na ochranu osobních údajů

Je-li pravděpodobné, že určitý druh připravovaného zpracování osobních údajů povede vzhledem k jeho povaze, rozsahu, okolnostem nebo účelu k vysokému riziku neoprávněného zásahu do práv a svobod subjektů údajů, vypracuje spravující orgán posouzení vlivu takového zpracování na ochranu osobních údajů, které obsahuje alespoň

- a) obecný popis připravovaného zpracování osobních údajů a jeho operací,
- b) posouzení rizika neoprávněného zásahu do práv a svobod subjektů údajů a
- c) plánovaná opatření a vhodné záruky ke zmenšení rizika podle písmene b) a splnění povinností podle této hlavy.

Práva rodičů a dětí - souhrn

1. Úmluva o právech dítěte

- mezinár. Smlouva z r. 1989, kterou ČR ratifikovala čl. 33 LZLS

2. Listina základních lidských práv a svobod

- je součástí ústavy a ukotvuje práva:

- a) rodič jako zákonný zástupce
- b) ochrana zdraví

3. Ústava ČR

- ukotvuje práva:

- a) ochrana zdraví
- b) právo na vzdělání – školský zákon
- c) krizový zákon 240/200
- d) GDPR – testy vakcíny
- e) trestní zákoník – vydírání, tiseň

4. Občanský zákoník

- z. č. 89/2012 Sb.

- a) v obecné rovině ochrana osobních práv a lidské integrity
- b) par. 93 a 94 - „Nikdo nesmí mimo případ stanovený zákonem zasáhnout do integrity jiného člověka bez jeho souhlasu uděleného s vědomím o povaze a zásahu a o jeho možných následcích“ - a dále doplňuje, že nikdo nesmí mimo případ stanovený zákonem zasáhnout do integrity jiného člověka bez jeho souhlasu uděleného s vědomím o povaze a zásahu a o jeho možných následcích, a dále doplňuje, že kdo chce provést na jiném zákrok, je povinen mu srozumitelně vysvětlit povahu tohoto zákroku.

5. Úmluva o lidských právech a biomedicině

- a) informovaný souhlas s jakýmkoliv lékařským vyšetřením, které zasahuje do integrity osobnosti – např. vakcinace, testy apod.

Vzor informovaného souhlasu, který je vám zdravotník povinen poskytnout:

Pacient/ka:

Příjmení.....Jméno:

..... Rodné

číslo.....Datum

narození.....

Bydliště.....Pojišťovna.....

..... Obsahuje vakcína : Číslo šarže:

..... Exspirace:

1. MRC-5 ANO - NE

2. Hrozí po vakcinaci latrogenní reakce ANO - NE

Pořadí dávky:Datum aplikace:

PROHLAŠUJI, ŽE MI BYLO ZDRAVOTNICKÝM PRACOVNÍKEM SDĚLENO A VYSVĚTLENO:

1. Účel, povaha, předpokládaný prospěch, následky a možná rizika zdravotního výkonu; dále vedlejší reakce lokální – místní (zarudnutí v místě vpichu, citlivost až bolestivost v místě aplikace) a celkové – „předchřipkové příznaky“ (únava, bolest kloubů, svalů, hlavy, zvýšená teplota);

2. Zda plánovaný výkon má nějakou alternativu a ta mi byla nabídnuta;

3. Údaje o možném omezení v obvyklém způsobu života a v pracovní schopnosti po provedení

Občanská iniciativa Nesahejte nám na děti

příslušného zdravotního výkonu, lze-li takové omezení předpokládat; v případě možné nebo neočekávané změny zdravotního stavu též údaje o změnách zdravotní způsobilosti; klient byl poučen o setrvání na recepci/v čekárně po dobu 30 minut z důvodu předcházení náhlé alergické reakce a o klidovém režimu – 24 hodin; po očkování nesportovat, neplavat, nepít alkohol, nechodit do sauny apod.

4. Údaje o léčebném režimu a preventivních opatřeních, která jsou vhodná, o provedení kontrolních zdravotních výkonů. V případě, že jsem zákonný zástupce nezletilého klienta, stvrzuji, že shora uvedené skutečnosti byly poskytnuty v přiměřeném rozsahu a formě. Poté, co jsem měl(a) možnost klást doplňující otázky a byla mi dána možnost zeptat se na vše, co pokládám za podstatné, a moje dotazy byly lékařem zodpovězeny, prohlašuji, že jsem podaným informacím a vysvětlením porozuměl(a), považuji mé poučení za dostatečné a na základě své svobodné vůle a poskytnutých informací souhlasím s provedením uvedeného zdravotnického výkonu. Poučení: Informace o možnosti a způsobu uplatnění svých práv v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a volném pohybu těchto údajů naleznete v listinné podobě v sekretariátu ředitele příslušné nemocnice.

INFORMOVANÝ SOUHLAS neodporuje Úmluvě na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny. Úmluva o lidských právech a biomedicině (dále jen „Úmluva o lidských právech a biomedicině“), která v čl. 5 stanoví, že jakýkoli zákrok v oblasti péče o zdraví lze provést za podmínky, že k němu dotčená osoba (pacient) poskytla svobodný a informovaný souhlas, přičemž tato osoba musí být řádně informována o účelu a povaze zákroku, jakož i o jeho důsledcích a rizicích. Takto dotčená osoba (pacient) pak může takový souhlas kdykoli svobodně odvolat. Na národní úrovni se ochraně osobnostních práv a lidské integrity v obecné rovině věnuje zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Občanský zákoník v ustanoveních § 93 a § 94 uvádí, že nikdo nesmí mimo případ stanovený zákonem zasáhnout do integrity jiného člověka bez jeho souhlasu uděleného s vědomím o povaze a zásahu a o jeho možných následcích, a dále doplňuje, že kdo chce provést na jiném zákrok, je povinen mu srozumitelně vysvětlit povahu tohoto zákroku.

V..... dne.....

Podpis a razítko lékaře:

Podpis klienta(zákonného zástupce).....

6. újma psychická, fyzická a sociální